

Forfatter: Saxo

Titel: Udrag fra Saxos Danmarkshistorie

Citation: Saxo: "Saxos Danmarks historie", i Saxo: *Saxos Danmarks historie*, udg. af Oversat af Peter Zeeberg ; Illustreret af Maja Lisa Engelhardt , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Gad, 2000. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-saxoval-shoot-idm140622284771248.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Saxos Danmarks historie

Da kongen havde talt færdig, stod en britisk ridder frem med favnen fuld af guld, som han viste frem for dem alle mens han sagde: »I din tale, konge, sporer jeg på samme tid to følelser, en der vidner om frygt og en der vidner om ondskab: du forbyder os at tage for os af disse rigdomme og mener det er bedre at vi tjener dig i fattigdom end rigdom. Kan man tænke sig noget mere foragteligt end det ønske? Noget mere tåbeligt end den opfordring? Her genkender vi vores egne kostbarheder hjemmefra - skal vi så undlade at samle dem op når vi ser dem? Alt det vi er draget ud for at tage tilbage med våbenmagt, det vi har sat os for at generobre med vores eget blod - skal vi lade det ligge når vi har fundet det? Skal vi betænke os på at tage vores egne ejendele tilbage? Hvem er den største kujon, den der kaster det fra sig han har taget, eller den der ikke tør samle det op hvor det er faldet? Se nu her: tilfældet har givet os det tilbage som nød og tvang har taget fra os! Dette er ikke fjendens bytte, det er vores. Dette guld har danskerne ikke bragt til Britannien, men stjålet fra Britannien. Modstræbende og under tvang har vi ladet det gå fra os - skulle vi så vende det ryggen når det vender tilbage af sig selv? Det er en synd at rynke på næsen ad så storslået en gave fra skæbnen. Kan man tænke sig noget mere vanvittigt end at afvise rigdomme der ligger frit fremme, men længes efter dem der ligger utilgængeligt bag lås og slå? Skal vi vrage det der ligger for hånden, men gribe efter det der glider fra os? Skal vi holde os fra det der ligger lige for næsen af os, men halse efter det fjerne 79 og afsides? Hvornår skal vi røve fra andre hvis vi nægter at kendes ved vores eget? Jeg håber aldrig jeg får guderne i den grad imod mig at jeg er tvunget til at opgive min retmæssige ejendom og befri mig for den byrde af min fars og farfars formue der nu fylder min favn! Jeg kender danskerne og deres frådseri, de ville aldrig have efterladt fæde fulde af drikkevarer hvis ikke det var skræk der havde tvunget dem på flugt. De ville hellere give slip på livet end på deres drikkevarer! Det er en trang vi har til fælles, på det punkt ligner vi dem. Men lad os bare sige at det er en skinmanøvre, så vil de jo alligevel støde ind i skotterne inden de kan nå at vende om. Dette guld skal aldrig blive trampet ned i sølet af svin og vilde dyr, nej, det skal komme mennesker til nytte. Og i øvrigt: hvis vi røver byttet fra den hær der har besejret os, så overtager vi sejrherrens medgang. For kan man tænke sig noget sikrere varsel om sejr end at tage bytte inden kampen og indtage fjendens forladte lejr endnu inden slaget har stået? Det er bedre at sejre med skræk end med stål.«